

Egy bélpoklos

„És íme eljövén egy bélpoklos, leborula előtte.” (Mt 8,2/a).

Egy bélpoklos

A bélpoklosról Mk 1-ben és Lk 5-ben is olvasunk.

Jézus már elmondta a hegyi beszédet (Mt 5, 6, 7). Egy nagy sereg ember és az Ő tanítványai hallgatták a beszédeit a hegyen. De nem csak ők hallgatták. Még valaki más is hallgatta Jézust ott a hegyen.

Ki volt az? Egy bélpoklos ember. Akkor ez a betegség egy nagyon súlyos, csúnya és fertőző betegség volt. A vér fertőződött meg az emberben és így az egész ember egy nagy seb volt, vagyis egész testét ellepték a fertőző, gennyes sebek. Az ilyen ember undorító, visszataszító szagot árasztott. (Beteg ember: undorító szag – Jézus: jó illat). Az ilyen beteget a többi ember leírta. Kiközösítették, kirekesztették a családból, a gyülekezetből (éppen a fertőző betegség és a tisztátalansága miatt).

Ha egy bélpoklos a többi ember közelségébe került, kiáltania kellett: Tisztátalan, tisztátalan!

A bélpoklos ember a bűnös ember képe.

Lukács evangéliumában úgy olvassuk, hogy teljesen leprás volt. Vagyis itt egy reménytelen esettel állunk szemben.

A szó ereje

Ez a bélpoklos, leprás ember másképpen hallgatta Jézus szavait, mint a tömeg. Az Ige megérintette a szívét és befogadta azt. A bélpoklos még messze van (áll) Jézustól. Ő nem lehet a tömeg között. Nem közelíthet a sereggel Jézushoz, mert leprás, kirekesztett ember, de az áldást hozó Igét ő is hallgatta. És ez az Ige

behatolt a szívébe. Az Ige szavai édesebbek voltak számára, mint a méz. Ő kihallotta belőle, hogy még a halálra ítétek számára is van kegyelem. Jézus szavai reményt keltettek benne. Bízni kezdett a kegyelemben és a szabadulásban.

Mindeddig úgy járt a világban, mint egy élő halott. Közben azt fontolgatta: Van-e szabadulás számomra?

Vajon tudatában vagyunk-e mi a mi lelki lepráságunknak?!

Tudatában vagyunk-e annak, hogy semmi jó nincs bennünk?!

És így élünk: beszennyezve, megfertőzve. Így pedig nem tudunk gyümölcsöt teremni az örökkévalóság számára.

A Heidelbergi Káté második Úrnapja az ember nyomorúságáról szól.

A kérdés: *Honnan ismered meg a te nyomorúságodat?*

A felelet: *Isten törvényéből.*

Aztán tovább kérdez: *Mit követel tőlünk Isten törvénye?*

Kedves Testvéreim, úgy élünk e világban, mint az elítéltek. Tisztátalanok vagyunk. Semmi jó nincs bennünk.

Jézustól távol megállunk. Érezzük, hogy nincs mit kezdenünk a világi dolgokkal. Jövünk a templomba és megállunk, távol Jézustól. Itt vannak a leprások mind. Isten Szava, Igéje behatol a szívünkbe és elkezd munkálkodni bennünk.

Jézus lábainál

Az Ige így szól: „**És íme, eljövén egy bélpoklos.**” De hát nem is lehet másképp. A bélpoklos úgy jöhet, amint van. Bélpoklosságát nem másíthatja meg. De vonja őt a szeretet és nem teheti, hogy ne jöjjön. Jézus ismeri őt. Jézus tudja, hogy a bélpoklos neve be van írva az élet könyvében.

Az embertömeg kiveti őt. Ők jönnek és mennek. Ők nem nagyon törődnek a bélpoklosokkal. Az ilyenekkel ők nem barátkoznak. Az ilyenekkel ők nem vállalják a közösséget.

A bélpoklos azonban jött Jézushoz és **leborult előtte**. Márk evangéliumában még szemléletesebben olvassuk: **arcra borult előtte**, vagyis térdre borult Jézus előtt.

Ó, milyen értékes, becses hely ez!

Mi eljutottunk-e már ide?

A bélpoklos ott térdepel az Úr Jézus lábainál! Jézus a Menedék, Ő a Közbenjáró.

Közelében ki állhat ellen?

A bélpoklos átgondolja addigi életét... Bűnös vagyok, tisztátalan. De Te, Uram, tiszta vagy, szent vagy!

Vajon nem ezt tesszük mi is az Úr közelében?

Megvalljuk bűneinket a szent és tiszta Úr előtt.(Bár csak ne lenne felszínes az istentiszteletenkénti bűnvalló imádság az ajkunkon!).

Aztán folytatjuk: Te, Uram, megtisztíthatsz! Te, Uram, megigazíthatsz!

És akkor mondja a bélpoklos: **Uram, ha akarod...** Más szavakkal: Én már semmit nem tudok önmagamért tenni, de Te, ha akarod... Te megtisztíthatsz engem! A bélpoklos teljesen átadja magát az Úr Jézusnak. Meghajtja magát a megigazító Úr előtt!

Átélt egy nagy csodát:

A Törvény elítéli, kirekeszti.

A kegyelem megmenti.

A bélpoklosnak kilátástalan volt az élete, de Jézus meggyógyította őt.

Számolni Jézussal

Jézus megérinti a bélpoklost. Pedig a törvényben az áll, hogy ha valaki egy bélpoklost megérint, az az ember tisztátalan lesz. És itt azt olvassuk, hogy Jézus megérintette a bélpoklost. Beteljesedett Ézs 53,4: **„Betegségeinket ő viselte, és fájdalmainkat hordozá.”**

És szól Jézus: **„Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltisztult annak poklossága.”**

A sokaság látja a csodát, de a bélpoklos megélte a csodát.

A halál legyőzetett. Az Élet diadalmaskodott.

Milyen hálás lehetett a megtisztult bélpoklos, hogy Jézus meggyógyította.

Még mélyebbre hajolt Jézus előtt! Eltűnt a poklosság és feltűnt, felragyogott Jézus.

Igen az ember önmagában semmi, de Isten Krisztusban mindent jelent.

Így lesz a szegény, nyomorult ember Isten által gazdag és áldott.

Biharszentjános, 2016.10.10.

Csomay Árpád (Ds. Th.L. Zwartbol nyomán).